

NIÊM HOA VI TIỂU

Tiết 3/3

IV. CHÂN LÝ NIÊM HOA VI TIỂU HIỂN HIỆN QUA CÁC THIÊN SỰ.

1. KHAI THỊ CHÚNG: MỘT ĐẠI SỰ NHÂN DUYÊN.

Ba đời chư Phật, nhiều đời Tổ sư, để lại một lời nửa câu, chỉ cốt cho chúng sanh siêu việt khỏi tam giới, đoạn dứt dòng sanh tử. Nên nói: “**Vì một đại sự nhân duyên xuất hiện ở đời.**”

Nếu luận về một đại sự này, như trước ngựa cùng đánh nhau, lại như trong ánh chớp mà xỏ kim, không có chỗ cho ông nghĩ lường giải hội, không có chỗ cho ông suy tính phân biệt. Do đó nói, pháp này chẳng phải chỗ nghĩ lường phân biệt có thể hiểu được.

Thế nên Thế Tôn ở trên hội Linh Sơn, phút cuối sắp vào Niết-bàn, đem 360 đốt xương, tám muôn bốn ngàn lỗ chân lông thầy đưa lên phơi bày sạch. Tuy có ngàn vạn chúng vây quanh, nhưng người lãnh hội duy chỉ có một mình ngài Ca-diếp. Tin biết việc này, quyết chẳng phải sơ sài qua loa.

- **Một ĐẠI SỰ NHÂN DUYÊN** đức Phật thị hiện nơi đời: Khai thị cho chúng sanh ngộ nhập Phật Tri Kiến. → Chỉ có ngộ nhập Phật Tri Kiến → Mới trừ được gốc khổ.
- Thấy biết Phật ngay trước mắt mỗi người, đưa hoa liền thấy, có tiếng liền nghe...
- Nhận ra **ĐẠI SỰ NHÂN DUYÊN** → Ngộ ra được Nhân Duyên Lớn, → Nhận ra được Lý Do Chính Yếu và Lớn Lao Nhất và Chỉ Duy Nhất mà đức Phật thị hiện nơi đời.

Chẳng những sáng một đại sự này, mà từ trước hoặc Phật hoặc Tổ, tất cả nhân duyên sai biệt thảy đều tột trên suốt dưới. Phật pháp thế pháp nhồi thành một mảnh, mặc tình thoải mái, hồn nhiên thông dong, sạch trọi phóng khoáng, trong sáng sạch sành sanh, làm một chân đạo hơn xuất cách vô vi vô sự.

Một phen thoát đời như thế, mới gọi là chẳng cô phụ chí nguyện tham học một đời. Nếu như xem thường một niệm này, chí chẳng tin quyết mạnh mẽ, mênh mang bát ngát, mịt mịt mờ mờ, ngày nay cũng như thế, ngày mai cũng như thế, dù cho dụng công hai, ba mươi năm cũng như nước xối vào đá (không thấm được), xem lại đã đến ba mươi tháng chạp, nhất định bói rồi ra đi, đến nỗi khiến cho hàng sơ cơ mới học chẳng sanh kính mộ. Hạng người như thế đến dưới cửa Cao Phong (nơi Ngài ở) đánh chết hàng ngàn hàng vạn, lại có lỗi gì?

Ngày nay hết thảy chúng nơi đây, thảy đều là những con chim ượng tài, những con diều nhanh nhẹn, như rồng, như cọp, nêu một rõ ba, chạm mắt liền biết, há chấp nhận làm một hạng người như thế kia ngáo ngáo qua ngày?

Tuy nhiên như thế, chính khi ấy rất ráo gọi cái gì là một đại sự? Nếu nói được, cho ông ba mươi gậy. Nếu nói chẳng được cũng cho ba mươi gậy. Tại sao?

Sư khua gậy một cái nói: **“Dưới cửa Cao Phong thưởng phạt rõ ràng!”**.

*(Trích “Cao Phong Hòa Thượng Thiên Yếu”
của Cao Phong Nguyên Diệu, đời Nguyên – trang 546).*

- **Người nhận → Liền biết. Không nhận → Vẫn còn nguyên.**
- **Ngay đây, suốt thông rõ ràng, không qua suy nghĩ phân biệt.**

IV. CHÂN LÝ NIÊM HOA VI TIỂU HIỂN HIỆN QUA CÁC THIÊN SƯ.

2. MÃ TỔ → BÁ TRƯỢNG → QUY SƠN LINH HỮU...:

* ĐÚC KẾT

- Xưa kia, đức Phật đưa cành hoa sen lên khai thị, Tổ Ca Diếp đạt ngộ.
- Mãi đến thời của Mã Tổ thì chỉ bày vệt trời khai thị Tổ Bá Trượng.
- Đến Tổ Bá Trượng lại đưa đóm lửa lên truyền đạt lại cho Thiên sư Quy Sơn.
- Khi ra giáo hóa, Thiên sư Quy Sơn thường đưa phát tử lên khai thị cho người.
- Và còn nhiều vị nữa không thể kể hết.
- ➔ Mới thấy chư Phật và nhiều đời Tổ sư có sự liên hệ thông suốt, nhất quán.
- ➔ Về trong ấy mới hay ra: Tâm – Phật – Chúng sanh, suốt thông, không khác.

V. NHẬN RA GÌ QUA CHÂN LÝ NIÊM HOA VI TIỂU?

1. THỰC CHẤT CỦA CHÂN LÝ NIÊM HOA VI TIỂU.

1.1. Thực chất của chân lý Niêm Hoa Vi Tiểu là sự khai thị, **TRONG BÁT NGỜ LIỀN ĐÁNH ĐỘNG** để người học khéo nhận lại bản tâm chân thật chính mình, qua hình ảnh khai thị của đức Thế Tôn.

- Về sau, các Thiền sư thường dùng **THỦ THUẬT BÁT NGỜ ĐÁNH ĐỘNG** này để đẩy đệ tử ngay đó nhảy thẳng vào ngôi nhà tâm chân thật của chính mình.

1.2. Kinh Phật như ngón tay chỉ mặt trăng.

- Ngón tay là chỉ cho Kinh Luận.
- Mặt trăng là chỉ cho điều chính yếu Phật Tổ muốn chỉ bày.
- Đó là chân tâm, là Phật tánh nơi mỗi người.

1.3. Người khéo học Phật thì phải biết nung ngón tay để thấy mặt trăng.

- Tức là: Khéo hội được, nhận ra, thấu suốt, sống về bằng tự tánh nơi mỗi người.
- Niêm hoa vi tiếu là hình ảnh cô đọng, tóm tắt lại tất cả những gì đức Phật đã giảng thuyết, tất cả những gì Ngài muốn chỉ bày suốt 49 năm qua.

1.4. Khéo nhận lại bản tâm chính mình qua hình ảnh khai thị của đức Thế tôn.

- **Kinh Pháp Hoa:** “Chư Phật ra đời vì một đại sự nhân duyên, khai thị chúng sanh ngộ nhập Phật tri kiến”. Là cái thấy biết Phật, cái thấy biết giác chưa từng mê nơi mỗi người.
- Ngộ ra điều trọng yếu này → Là nhận ra sự thật của nhân duyên NIÊM HOA VI TIẾU.

2. NHẬN RA HÒN NGỌC TRONG TAY = TRUYỀN TÂM ÁN.

Người đang nắm chắc hòn ngọc trong tay, chính là hành giả thiên môn thực chứng. Dù ở tại gia hay đã xuất gia, họ chỉ tùy nghi thọ dụng, tùy ý tiêu dùng, không còn hồ nghi là có hay không, phải cùng chẳng phải. Hành giả ngộ đạo, thực chứng, nắm chắc viên ngọc “Ma ni bảo châu vô tướng” trong tay, tức là khế với tâm tông của Phật Tổ, của vị thầy truyền thừa. Đây cũng chính đích thực là nghĩa được “truyền tâm, ấn tâm” trong nhà thiên.

VI. KẾT LUẬN: CÀNH HOA VÀ PHÁP HỘI LINH SƠN VẪN CÒN.

1. NHẬN NGAY TỰ TÁNH – MỚI THẤY VẪN CÒN.

2. PHÁP HỘI LINH SƠN VÀ CÀNH HOA NĂM XƯA - VẪN CÒN.

拈心花偈

釋迦出世大因緣
迦葉投機得印傳
拈花微笑儼然在
落葉芬芳遍大天

BÀI KỆ ĐƯA HOA TÂM

Thế tôn xuất thế đại nhân duyên,
Ca Diếp hợp cơ được ấn truyền.
Đưa hoa cười mỉm còn nguyên đây,
Lá rụng hương thơm khắp đại thiên.

(Thiền sư Chân Nguyên, Việt Nam).

2.1. Còn nguyên đó, không bị mất.

- Có nghĩa là hiện nay, hình ảnh ấy vẫn còn lưu truyền và được mọi người biết đến:
  - Tự viện khắp nơi trên thế giới đang thờ tự hình ảnh đức Thế tôn niêm hoa.
  - Nhiều nơi trên thế giới, trong đó có chúng ta vẫn còn ngồi đây bàn về hình ảnh ấy.

2.2. Còn nguyên đó, không bị mất.

- Có nghĩa là dòng Thiên ấy vẫn còn truyền mãi đến ngày nay, chưa dứt.

2.3. Còn nguyên đó, không bị mất.

- Cũng chính là hôm nay, vẫn còn có người nhìn hoa mỉm cười, bật khóc, không thể nhận được.

* VẪN CÒN NGUYÊN ĐÓ

* Không những chỉ nhìn cảnh hoa sen, mà trong bất kỳ trường hợp nào, hay lúc nào chưa định biết trước, tình cờ chạm phải một duyên gì mà sáng ra Phật tri kiến nơi chính mình, thì cũng chính là hình ảnh Tôn giả Ca Diếp đang mỉm cười; Thế Tôn vẫn đang đưa cành hoa và cành hoa ấy vẫn còn tươi thắm.

* Và bây giờ, hiện nay đây, nếu ai đó đang nghe giai thoại này mà bất chợt mỉm cười, từng tiếng sáng rõ, rành rẽ rõ ràng. Đó là từng âm vang đang rộ nở đóa sen trên Pháp hội Linh Sơn, thì chính hình ảnh “Thế Tôn đưa cành hoa trên hội Linh Sơn, Ngài Ca Diếp mỉm cười” đang hiện sò sò ra đó, ai dám nói mất?

✧ VẪN CÒN NGUYÊN ĐÓ

✧ Và cho dù người đã cười hay chưa cười như Ngài Ca Diếp đã từng mỉm cười, → Thì hình ảnh Phật đưa cành sen trên hội Linh Sơn vẫn còn nguyên đó, không bao giờ mất.

- Nếu mất thì Ngài Ca Diếp đã không mỉm cười tươi, khi thấy Phật đưa cành hoa.
    - Bởi xưa kia, Ngài Ca Diếp chưa ngộ → cũng như chúng ta.
    - Khi ngộ, Ngài cười, là cái sẵn của Ngài cười, chứ không phải Ngài cười cho cái mới được từ đâu lại.
    - Dù chúng ta đã nhận ra hay chưa nhận ra → Thì trong tất cả mỗi người, ai ai cũng đều sẵn đủ tánh Phật ấy.
      - *Người nhận ra rồi → Cũng không phải từ nơi nào khác chạy lại.*
      - *Người chưa nhận ra → Thì Phật tánh cũng không mất đi đâu.*
- ➔ Cho nên **VẪN CÒN NGUYÊN ĐÓ.**

3. HIỆN TẠI PHÁP HỘI LINH SƠN ĐANG Ở ĐÂU?

Nước rửa đá bên khe,
Gió điện xưa thổi phượng.
Ngay đây biết chỗ rơi,
Linh Sơn ắt ở đó.

❖ Cuối cùng, Pháp hội Linh Sơn ở đâu?

- Tất cả đang hiện bày trước mắt.
- Nếu nhận trên cảnh → Quên mình.
- Nếu nhận tại tâm
→ Vẫn còn kẹt tâm, ngại cảnh.
- Bặt hết tất cả, sáng ngời, không mê

→ Ngay trước mắt, tất cả đang hiện thành.

- Chẳng phải tịnh, chẳng phải động,
- Linh thông, hay sanh muôn pháp,
- Nhưng không có pháp được sanh.

→ Sống thẳng đó → Mới hay ra, tâm ấn Phật hãy còn.

NỘI DUNG PHẬT ĐÀI TVTL. BẠCH MÃ

Uy nghiêm sừng sững trên một ốc đảo cây cối sum sê giữa lòng Hồ Tĩnh Giác của xứ Truồi nước trong xanh biêng biếc, đức Phật vẫn ngồi đó với cành hoa sen trên tay đang nở rộ, tròn vìn. Có người thoáng thấy, hoặc bao lữ khách chiêm ngưỡng, hay là có vị thành tâm kính lễ cúng dường. Hy vọng rằng, mỗi mỗi đều được suốt qua hình tượng, bất chợt hoát toang sáng rõ, xóa tan nghi ngờ tối tăm. Mới hay ra, mật ấn Linh sơn đang rành rành trước mắt. Rờ rờ, rõ ràng!